

1

2

3

Przewodnik Turystyczny

Lokalne Grupy Działania

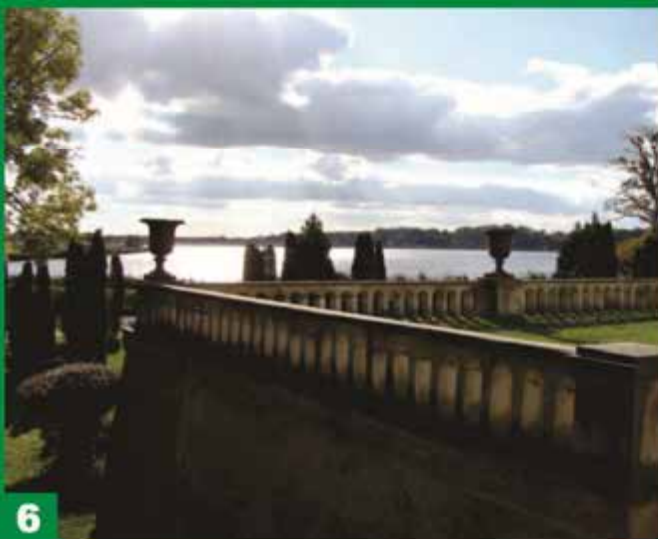
Doliną Wieprza i Leśnym Szlakiem

4

5

6

7

Europejski Fundusz Rolny na rzecz
Rozwoju Obszarów Wiejskich

Program
Rozwoju
Obszarów
Wiejskich
na lata 2007-2013

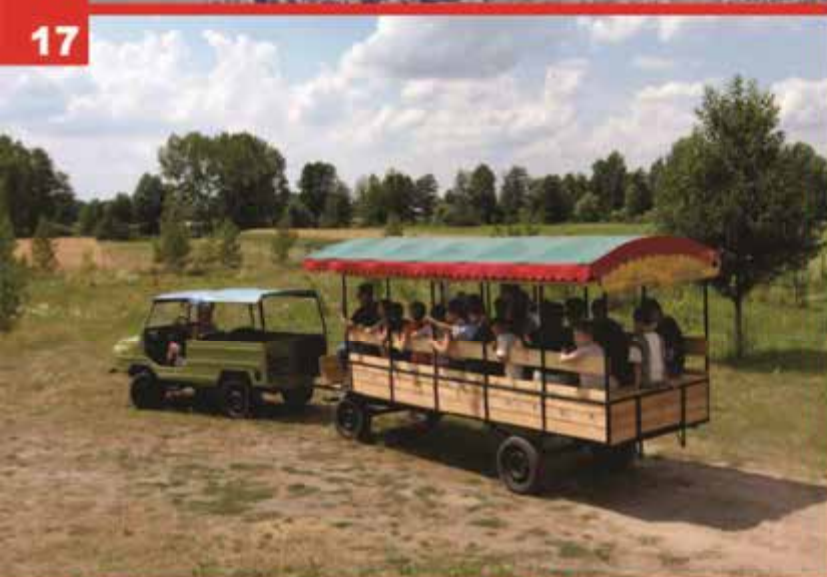
„Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie”
Publikacja finansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach osi 4 – LEADER
Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013

15

16

17

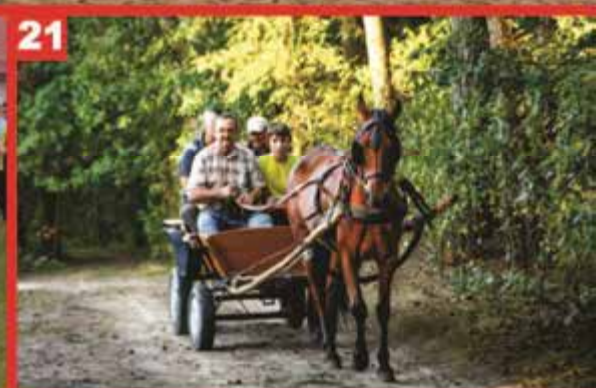
18

19

20

21

22

23

www.lgdlubartow.org.pl

Pomost rekreacyjny nad jeziorem Firlej.
(Foto: GOSiR Firlej)

Sezon turystyczny.
(Foto: GOSiR Firlej)

Sprzęt pływający.
(Foto: GOSiR Firlej)

Wypożyczalnia rowerów.
(Foto: GOSiR Firlej)

Gmina Firlej

Gmina Firlej

Urząd Gminy Firlej
ul. Rynek 1, 21-136 Firlej
tel. 81 857 50 41
fax 81 857 50 81
sekretariat@firlej.pl
www.firlej.pl

Gmina Firlej położona jest na równinnych terenach Polesia Lubelskiego, w jego wschodniej części zwanej Małym Mazowszem. Obejmuje obszar 126,4 km², który zamieszkuje ok. 6100 mieszkańców. Siedzibą gminy jest miejscowość Firlej, leżąca nad jeziorem o tej samej nazwie. Zarówno to jezioro, jak i oddalone o 1 km jezioro Kunów, usytuowane są w bruździe dolinnej dawnego biegu Wieprza.

Widok jeziora Firlej z lotu ptaka. (Foto: GOSiR Firlej)

Cechą wyróżniającą Firlej spośród szeregu gmin regionu są walory przyrodniczo – krajobrazowe. Dzięki specyficznemu mikroklimatowi lasów sosnowych i atrakcyjnej lokalizacji, gmina posiada wielki potencjał rozwoju turystyki. Brak przemysłu i ośrodków miejskich był czynnikiem powodującym, iż tutejszy krajobraz nie uległ degradacji. Umiejętne i racjonalne inwestowanie nie niszczy środowiska naturalnego, lecz sprzyja podnoszeniu standardu życia mieszkańców oraz rozbudowie bazy turystycznej.

Na terenie gminy znajdują się dwa duże jeziora: Firlej i Kunów. Jezioro Firlej, zagospodarowane turystycznie, atrakcyjnie położone wśród sosnowych lasów jest otoczone licznymi ośrodkami wypoczynkowymi. Znakomicie spędzą tu czas amatorzy słońca i wody. Większość ośrodków posiada strzeżone w sezonie letnim kąpieliska z pięknymi, piaszczystymi plażami.

Jezioro Kunów położone jest na północny zachód od jeziora Firlej. Jest siedliskiem licznych gatunków chronionej fauny i flory takich jak łabędź niemy, czapla siwa, krogulec czy myszołów. Występują tu również kukułka szerokolistna, ostrzew spłaszczony, rosiczka okrągłolistna itd. To raj dla wędkarzy, miłośników windsurfingu i kitesurfingu.

Występ zespołu Golec uOrkiestra podczas Dni Firleja. (Foto: GOSiR)

Żeglarze i kajakarze na jeziorze. (Foto: GOSiR Firlej)

Firlej to nie tylko jeziora. Można tutaj łączyć aktywny wypoczynek ze zwiedzaniem zabytków, których nie brakuje w okolicy. Miejsca, które warto zobaczyć to m.in. pomnik J. Piłsudskiego, drewniany kościół parafialny z 1879r. z dzwonnicą i ogrodzeniem, cmentarz parafialny w Firleju z zabytkowymi nagrobkami, cmentarze: powstańców styczniowych w Sobolewie, kolonistów niemieckich w Sobolewie i Starym Antoninie oraz poległych w czasie I wojny światowej w Wólce Mieczysławskiej. Warty polecenia jest również park i dworek w Rawitynie oraz kapliczka z przełomu XIX/XX wieku w Przypisówce. Duże kompleksy leśne bogate w dziką zwierzynę, grzyby, jagody i borówki, a także cisza i spokój sprzyjają wypoczynkowi.

Dla miłośników wędrówek pieszych i rowerowych wytyczone są trasy. Wszystkie mają swój początek i koniec w centrum Firleja:

- trasa żółta prowadzi wokół Jeziora Firlej, następnie przecina drogę krajową nr 19, biegnie wśród lasów, nad strużką i drogą Firlej – Budy powraca do centrum;
- trasa zielona biegnie wokół jeziora Kunów;
- trasa czerwona prowadzi do miejscowości Serock, nad kanałem (można tu zobaczyć żeremia bobrów), następnie do Stalowni, skąd rozpościera się przepiękny, malowniczy widok na Pradolinę Wieprza.

Gmina Firlej jest bardzo popularna wśród wypoczywających, którzy chwalą sobie czystość, spokój, oraz wspaniałą, różnorodną przyrodę, jak również smaczną regionalną kuchnię, a także gościnność tutejszych gospodarzy i wygodę kwater agroturystycznych.

Jednym z najprężniej działających ośrodków kulturalnych w Gminie Firlej jest Gminna Biblioteka Publiczna. Specyficznym aspektem jej działalności jest to, że poza funkcją biblioteczną pełni ona również funkcję Domu Kultury i pracowni komputerowej z bezpłatnym dostępem do Internetu. W budynku biblioteki mieści się także Punkt Informacji Turystycznej. Niewątpliwą atrakcją dla gości jak i mieszkańców gminy jest coroczny festyn „Dni Firleja”. To okazja do wspaniałej zabawy ale też możliwość zobaczenia największych gwiazd sceny muzycznej. W poprzednich latach organizatorzy zapraszali różnych artystów i zespoły m.in. Boney M, Kombii, Leszcze, Czerwone Gitary, Trubadurzy, Urszula, Krzysztof Krawczyk, Golec uOrkiestra, Ivan Komarenko, Akcent i inni.

Pomnik J. Piłsudskiego w Firleju.
(Foto: GBP w Firleju)

Cmentarz powstańców styczniowych w Sobolewie. (Foto: GBP w Firleju)

Kościół w Firleju zimą (Foto: A. Ważny)

Jezioro Firlej o zachodzie słońca (Foto: A.Ważny)

43,5% obszaru gminy Firlej zajmuje Obszar Chronionego Krajobrazu „Pradolina Wieprza”. Obejmuje on rozległe doliny Wieprza i Tyśmienicy, przyległą wysoczyznę morenową wraz z jeziorami Kunów i Firlej oraz sąsiednimi kompleksami leśnymi.

Dodatkową atrakcją gminy są dwie rzeki: Wieprz i Tyśmienica ze swoistym zróżnicowanym otoczeniem.

Meandryczne zakola i dobrze zachowane fragmenty starorzeczy uatrakcyjnają równinny krajobraz. Miłośnicy wędkowania znajdą tutaj liczne gatunki ryb, m.in. karasie, szczupaki, węgorze, sandacze, leszcze, płocie i karpie.

Żeglarze na jeziorze (Foto: GBP w Firleju)

Widok z pomostu na jeziorze (Foto: GOSiR Firlej)

Restauracja Imperium (Foto: A.Ważny)

Dni Firleja (Foto: GOSiR Firlej)

Zajazd Sosnowe Uroczysko (Foto: A.Ważny)

Firlejowe Siolo (Foto: G.Adamski)

Niewątpliwą atrakcją dla gości jak i mieszkańców gminy jest coroczny festyn „Dni Firleja”. To okazja do wspaniałej zabawy ale też możliwość zobaczenia największych gwiazd sceny muzycznej.

W poprzednich latach organizatorzy zapraszali różnych artystów i zespoły m.in. Boney M, Kombii, Leszcze, Czerwone Gitary, Trubadurzy, Urszula, Krzysztof Krawczyk, Golec uOrkiestra, Ivan Komarenko, Akcent i inni.

Turystyka oraz jej rozwój jest jednym z priorytetów w działalności władz samorządowych gminy od wielu lat.

W latach 2011-2012 Gmina realizowała projekt pn. Jezioro Firlej ośrodkiem rekreacyjno-edukacyjnym.

W ramach projektu wybudowano dwa pomosty rekreacyjne na Jeziorze Firlej o długości 108 i 105 metrów długości, oraz promenadę wokół jeziora o długości 4,5 km. W ramach inwestycji powstał również parking dla samochodów osobowych.

Ciąg pieszo-rowerowy jest wyposażony w oświetlenie parkowe LED oraz obiekty małej architektury: ławki i kosze na śmieci.

Zakupiono też sprzęt pływający (m. in. rowery wodne i kajaki) oraz wyposażenie zapewniające bezpieczeństwo użytkowników.

Infrastruktura turystyczna z roku na rok dynamicznie się rozwija tworząc dogodne warunki dla amatorów różnych form odpoczynku.

Dni Firleja (Foto: GOSiR Firlej)

Turystyka i rekreacja

Ośrodek Wypoczynkowy „FOREST”

ul. Wczasowa 1; 21-136 Firlej
tel. (81) 311 50 05; 691 103 344
e-mail: forest-firlej@o2.pl
www.jeziorofirlej.pl

Ośrodek Wypoczynkowy "Firlejowski Zakątek"

tel. 660 737 459
e-mail: rezerwacja@firlej-domki.pl
www: http://www.firlej-domki.pl

Agroturystyka

Kwatera letniskowa "U Strażaka"

Kunów 103; 21-136 Firlej,
tel. 665 115 868,
e-mail: osp-kunow@wp.pl

Gospodarstwo agroturystyczne Anna Pakiet

ul. Serocka 2; 21-136 Firlej,
tel. (81) 857 51 16

Gospodarstwo agroturystyczne Maria Trąbka

ul. Serocka 3; 21-136 Firlej
tel. (81) 857 51 18

Gospodarstwo agroturystyczne Grażyna Powałka

Kunów 32; 21-136 Firlej
tel. (81) 857 52 56; 665 140 890

Gospodarstwo agroturystyczne Henryka Dudek

Wola Skromowska 84; 21-150 Kock
tel. (81) 859 15 09

Gospodarstwo agroturystyczne Urszula i Piotr Osikowie

Wola Skromowska 1; 21-150 Kock
tel. 502 298 797

Gospodarstwo agroturystyczne Wiesława i Edward Zdunkowie

Kunów 92; 21-136 Firlej
tel. (81) 857 51 80

Gospodarstwo agroturystyczne Anna Zielińska

ul. Spacerowa 8; 21-136 Firlej
tel. (81) 857 53 79

Gospodarstwo agroturystyczne Tomasz Żeleźnik

Serock 8; 21-136 Firlej
tel. 663 993 699

Gospodarstwo agroturystyczne Zbigniew Wójtowicz

ul. Cmentarna 61; 21-136 Firlej,
tel. (81) 857 51 23; 501 505 129

Gminny Ośrodek Sportu i Rekreacji w Firleju

ul. Choiny 1; 21-136 Firlej
tel. (81) 857 50 81; 609 336 533
e-mail: gosir@firlej.pl
www. gosir.firlej.pl

Ośrodek Wypoczynkowy "Polesie"

ul. Wczasowa 4; 21-136 Firlej
tel. (81) 857 50 78; 600 089 320
e-mail: polesie@naturatour.pl
http://naturatour.pl/piresie

Gościniec "Kamienny Potok"

ul. Lubartowska 40; 21-136 Firlej
tel. 602 585 062
www.kamienny-potok.pl

Ośrodek Wypoczynkowy "CARITAS"

ul. Choiny 2; 21-136 Firlej
tel. 604 654 130

Ośrodek Wypoczynkowy "MARTA"

ul. Wczasowa 3; 21 -136 Firlej
Tel. (81) 857 53 89; 508 327 633; 501 365 025
e-mail:owmartafirlej@gmail.com

Restauracja Imperium Mirosław Romanowski

ul. Lubelska 1; 21-136 Firlej
tel. (81) 857 54 26; 857 55 73; 603 374 108
e-mail: imperiumfirlej@wp.pl
www.restauracjaimperium.pl

Ośrodek Wypoczynkowy "WODNIK"

ul. Wczasowa 2; 21-136 Firlej
tel./fax. (81) 857 50 23; 691 660 210
www.wodnikfirlej.pl

KOMPLEKS

Rekreacyjno- Hotelowo- Wypoczynkowy „ FIRLEJOWE SIOŁO"

Wólka Rozwadowska 5A; 21-136 Firlej
tel./fax. (81) 477 81 26; 668 806 687
e-mail: restauracja@firlejowesiolo.pl
www.firlejowesiolo.pl

Zajazd „Sosnowe Uroczysko"

ul. Serocka 35, 21-136 Firlej
tel. 724 350 304
zajazd.sosnoweuoczysko@wp.pl

Fasada Muzeum Zamoyskich w Kozłowie od strony ogrodu
(Foto: LGD)

Wyroby rękodzieła ludowego (Foto: UG Kamionka)

Kapela ludowa "To i Owo" (Foto: Z.Sienkiewicz)

Gmina Kamionka

Urząd Gminy w Kamionce
ul. Lubartowska 1; 21-132 Kamionka
tel.(81) 852 70 39; 852 70 01
fax.(81) 852 70 58
e-mail: sekretariat@ugkamionka.pl
www.kamionka.pl

Gmina Kamionka

Gmina Kamionka leży prawie w całości w obrębie zlewni rzeki Mininy, prawostronnego dopływu Wieprza. Duży wpływ na stosunki hydrologiczne na tym terenie ma także rzeka Parysówka, która jest największym dopływem Mininy. Jej długość wynosi 17,5 km. Doliny Mininy i Parysówki były w warunkach naturalnych stale lub okresowo podmokłe.

Najstarsza zachowana pewna wzmianka o Kamionce (Camon'ka) pochodzi z 1415 roku. W 1450 roku Jan z Oleśnicy, za zgodą Kazimierza Jagiellończyka, przekształcił system prawny miasta z prawa polskiego na niemieckie, co bardzo poprawiło sytuację ekonomiczną i prawną mieszkańców. W 1656 roku Kamionka została splądrowana i spalona przez wojska szwedzkie. Wtedy straciła m.in. dawne przywileje królewskie. Jacek Michałowski - ówczesny właściciel, starosta krzepicki, przywilejem Jana Kazimierza z 1659 roku przywrócił miastu prawo magdeburskie. W 1869 r. odebrano Kamionce prawa miejskie. Otrzymała status osady i stała się siedzibą gminy. Funkcję tę pełni po dzisiejszy dzień.

Gmina częściowo jest położona na obszarze Kozłowieckiego Parku Krajobrazowego a w większej części na obszarze jego otuliny, przez które przebiega trasa rowerowa. Kozłowiecki Park Krajobrazowy utworzono w 1990 roku jako jedno z ogniw Ekologicznego Systemu Obszarów Chronionych województwa lubelskiego. Swoim zasięgiem obejmuje znaczną część Lasów Kozłowieckich (ponad 90% powierzchni parku), wchodzących w skład Nadleśnictwa Lubartów. Zwartemu kompleksowi leśnemu towarzyszą śródleśne łąki, stawy, bagienka oraz niewielkie osady leśne i rolnicze.

Kapela ludowa "To i Owo" (Foto: Z.Sienkiewicz)

Dziedziniec Muzeum Zamoyskich w Kozłowie (Foto: LGD)

Kościół parafialny w Kamionce (Foto: M. Misztal)

Fasada boczna Muzeum Zamoyskich w Kozłowie
(Foto: LGD)

Kaplica grobowa Zamoyskich
(Foto: parafia w Kamionce)

Kościół parafialny pw. św. Ap. Piotra i Pawła.

Zbudowany na przełomie XV i XVI wieku, jest najstarszy w powiecie lubartowskim i należy do najstarszych w całym województwie lubelskim. Mimo przekształceń zachował gotycką bryłę, co na Lubelszczyźnie stanowi ewenement. W latach 70-tych XVI w. zajęli go kalwini. Ok. 1610 roku znalazł się ponownie w posiadaniu katolików. Budowla była w wielkim zaniedbaniu, remonty zaczęto jednak przeprowadzać ok. 1679 roku, m.in. wykonano portal. Na początku XVIII w. dobudowano 2 kruchty i kaplicę. W XIX w. odnowiono ściany, położono posadzkę, naprawiono dach i pod koniec gruntownie wyremontowano, dobudowując jeszcze kaplicę

Matki Bożej, przybudówkę i wieżyczkę. Podczas I wojny światowej kościół był częściowo uszkodzony, prace remontowe przeciągały się do 1938 roku.

Kościół wraz z otaczającym go murem z bocznymi kapliczkami tworzy unikatowy zespół sakralny. Przy kościele znajduje się również stara zabytkowa organistrówka.

Kaplica grobowa Weysenhoffów

Wzniesiona na planie koła w połowie XIX w. dla właścicieli Samokłesk. Znajduje się przy kościele parafialnym w Kamionce. Spoczywają tu członkowie rodziny Weysenhoffów.

Kaplica cmentarna

Na cmentarzu parafialnym w Kamionce podziwiać też można kaplicę grobową rodziny Zamoyskich z początku XIX wieku oraz zabytkowe nagrobki z XIX w. Jest jedyną kubaturową budowlą w granicach cmentarza. Elewacja frontowa zwrócona jest na wschód – w kierunku elewacji frontowej pałacu Zamoyskich w Kozłowie i znajduje się na przedłużeniu osi tej rezydencji, która jest położona w odległości ok. 2 km.

Muzeum Zamoyskich w Kozłowie (zespół pałacowo-parkowy).

Pałac wzniesiony został około 1742 roku dla rodziny Bielińskich według projektu Józefa Fontany. W roku 1799 stał się własnością rodziny Zamoyskich. Na przełomie XIX i XX wieku został gruntownie przebudowany przez Konstantego Zamoyskiego, któremu obiekt zawdzięcza swój obecny kształt i wyposażenie. W czasach swojej świetności (koniec XIX i początek XX wieku) pałac pełnił funkcję centrum ordynacji kozłowieckiej.

We wnętrzach pałacowych zachował się autentyczny wystrój z przełomu XIX i XX wieku w stylu Drugiego Cesarstwa. W skład kompleksu parkowo – pałacowego wchodzi kaplica pałacowa, która wzorowana na kaplicy królewskiej w Wersalu, skąd skopiowano sztukaterie, kolumnadę, ołtarz i prospekt organowy.

Kaplica grobowa Weysenhoffów (Foto: LGD)

Trzon zbiorów stanowi wyposażenie ruchome pałacu, tworzące jedyny w Polsce zespół dziewiętnastowiecznych portretów, kopii obrazów i rzeźb, mebli, ram, luster, karniszy, lambrekinów, kotar, świeczników. Muzeum posiada również bogate zbiory porcelany, szkła, sreber, tkanin i innych przedmiotów rzemiosła artystycznego. Pałacowa biblioteka liczy 7300 woluminów, w tym 620 starodruków. Zbiory archiwum zawierają ponad 5000 listów i dokumentów. Zachowało się prawie 1900 zabytkowych fotografii oraz 1500 rolek z nagraniami muzyki klasycznej do odtwarzania na pianoli i organoli.

W budynku dawnej powozowni mieści się jedyna w Polsce Galeria Sztuki Socrealizmu, w której prezentowane są prace ze znajdujących się w muzeum wielkich zbiorów sztuki pierwszej połowy lat 50 - tych XX wieku. Kolekcja ta liczy 1600 rzeźb, obrazów, rysunków, grafik i plakatów.

Ponadto w budynkach gospodarczych zrekonstruowano i udostępniono zwiedzającym powozownię. Muzeum tworzy zespół pałacowo-parkowy. W części parkowej można zobaczyć pomniki przyrody: dąb szypułkowy, wiąz górski 3 szt., buk zwyczajny. Zespół pałacowo-parkowy jest obecnie jednym z najbardziej rozpoznawalnym w Europie polskim muzeum.

Pałac Weysenhoffów w Samokłeskach.

Ród Weysenhoffów, władał majątkiem Samokłeski od 1824 roku, kiedy to generał Jan Weysenhoff nabył go od Czartoryskich. W nim spędził ostatnie lata swojego życia, tutaj również zmarł. Pochowany został w kaplicy grobowej w Kamionce, której kształt (rotunda) jest unikatowy w skali województwa.

Na terenie miejscowości znajduje się zespół parkowo - pałacowy, w którego skład wchodzi pałac, oranżeria i park. Pod względem stylistycznym reprezentuje on rozwinięty klasyczm. Zbudowany został w 1800 roku według projektu znanego architekta doby oświecenia, Christiana Piotra Aignera. W parku pałacowym znajdują się pomniki przyrody: buk zwyczajny, dąb szypułkowy i jesion wyniosły.

W Samokłeskach funkcjonuje gospodarstwo rybackie, które gospodaruje na stawach o powierzchni ok. 300 ha. Znajduje się tam jedna z największych w Polsce wylęgarni ryb ciepłolubnych. Stawy w Samokłeskach położone są na terenie Kozłowieckiego Parku Krajobrazowego.

Na terenie gminy licznie występują kapliczki przydrożne utrzymywane i pielęgnowane przez lokalną społeczność.

Muzeum Zamoyskich w Kozłowie (Foto: M. Misztal)

Pałac Weysenhoffów w Samokłeskach (Foto: M. Misztal)

Duże połacie lasu wykazuje skład gatunkowy zbliżony do naturalnego. Charakterystyczne są drzewostany stare, przeważnie sosnowe z domieszką dębu szypułkowego, brzozy brodawkowatej i osiki, rzadziej lipy, grabu i świerka. W niektórych partiach lasu duży udział ma stosunkowo rzadki gatunek - dąb bezszypułkowy, rosnący tu blisko wschodniej granicy naturalnego zasięgu. Jego największe zgrupowanie objęto ochroną rezerwatową (rezerwat Kozie Góry). W runie Lasów Kozłowieckich, na polanach, śródleśnych torfowiskach i wilgotnych łąkach występuje wiele rzadkich gatunków roślin. Wśród nich na szczególną uwagę zasługują: paproć - nasięźrzał pospolity, bardzo rzadki skrzyp zimowy, widłak jałowcowaty, modrzewnica zwyczajna, wawrzynek wilcze-tyko, bluszcz pospolity, lilia złotogłów, wielosił błękitny, tojad dzióbaty, listera jajowata, turówka leśna i inne.

Fauna parku jest reprezentowana przez: bociana czarnego, pustułę, dzięcioła czarnego, dzięcioła białogrzbietego. Osobliwością wśród ssaków są daniela (Dama dama). Licznie występuje także zwierzyna łowna: jelenie, sarny, dziki. Na stawach w Samoklęskach gnieździ się m.in. krakwa, łabędź niemy, błotniak stawowy, rybitwa zwyczajna.

W odległości około 12 km od centrum gminy, na terenie Kozłowieckiego Parku Krajobrazowego znajduje się Rezerwat przyrody „Kozie Góry” utworzony w 1958 roku. Jego powierzchnia wynosi 41,04 ha. W rezerwacie stwierdzono 14 gatunków drzew, 6 gatunków krzewów, 91 gatunków roślin kwiatowych i paprotników oraz 12 gatunków mszaków. Fauna rezerwatu jest typowa dla wnętrza dużych kompleksów leśnych o dużym zróżnicowaniu poziomym i pionowym. Występują tutaj: żółw błotny, bocian czarny orlik krzykliwy, dzięcioł czarny, kowalik, słowik szary i świstunka, a także liczne dziki, zające, jelenie i sarny. Rezerwat powstał w celu zachowania ze względów przyrodniczych i naukowych fragmentu lasu dębowego o charakterze naturalnym. Rośnie tutaj ponad 300 okazów dębu bezszypułkowego – jest to najbardziej wysunięte na wschód stanowisko tego gatunku. Na Wysoczyźnie Lubartowskiej stanowi on charakterystyczny element krajobrazu siedlisk piaszczystych.

Środowisko przyrodnicze w tym lasy kozłowieckie i mało skażone środowisko stwarzają warunki przyjazne dla wypoczynku i relaksu na łonie natury.

W ciągu ostatnich lat, dzięki staraniom władz gminy, wyremontowano i zmodernizowano większość obiektów użyteczności publicznej m.in. świetlice wiejskie i biblioteki, przystosowując je do oczekiwań i potrzeb mieszkańców naszej gminy. Wyremontowano drogi gminne, stworzono ścieżki rowerowe.

Agroturystyka Stare Pole (Foto: J. Bielińska)

Gminna Biblioteka Publiczna w Kamionce
(Foto: UG Kamionka)

Rzeczka Minina
(Foto: UG Kamionka)

Noclegi i restauracje

Gospodarstwo agroturystyczne Na Wólce (Foto: właściciel)

Gospodarstwo agroturystyczne „Stare Pole” Jolanta Bielińska

Stare Pole 1A; 21-132 Kamionka
tel. 661 080 357

www.facebook.com/agroturystyka.s.tarepola

**Eko Agroturystyka „Zaścianek
Dąbrowiecki” Ryszard Dybała**
Dąbrówka 48; 21-123 Kamionka
tel. (81) 756 70 24; 512053814

Gospodarstwo agroturystyczne Rządówka
(Foto: UG Kamionka)

**Gospodarstwo agroturystyczne
„Rządówka” Łukasz Kornacki**
Kozłówka 8; 21-132 Kamionka
tel. (81) 852 82 20; 605628747
e-mail: ek_kornaccy@wp.pl
www.rzadcowka.pl

Gastronomia

Restauracja „Gościniec Kozłowiecki”

Kozłówka 6; 21-132 Kamionka
tel. (81) 852 80 70; 695379062
e-mail: info@kozlowka.com
www.kozlowka.com

Restauracja Gościniec Kozłowiecki
(Foto: UG Kamionka)

Cmentarz wojenny w Kocku (Foto: UM Kock)

Kopiec Berka Joselewicza (Foto: P. Ciszewski)

Kock z lotu ptaka (Foto: Z. Rola)

Gmina Kock

Urząd Miejski w Kocku

ul. Jana Pawła II 29; 21-150 Kock

tel. 81 8591004, 81 8591005, fax: 81 9591059

e-mail: kock@kock.pl

www.kock.pl

Gmina Kock

Gmina miejsko - wiejska Kock ma obszar 100,62 km² z czego miasto zajmuje 16,78 km². 71% powierzchni gminy stanowią użytki rolne a 17% leśne. Teren gminy zamieszkuje prawie 6 900 mieszkańców.

Obszary Natura 2000

Dolina Tyśmienicy

Obejmuje tereny w pobliżu miejscowości Górka Kocka położonej we wschodniej części gminy. Dolina Tyśmienicy jest siedliskiem wielu rzadkich gatunków roślin i zwierząt. Bogactwo to wynika z utrzymywania się tradycyjnych sposobów gospodarowania na tych terenach (ekstensywne użytkowanie łąk, pastwisk, stawów i starorzeczy i rolnictwo ekologiczne). Ilość i różnorodność gatunków ptaków zamieszkujących dolinę rzeczną zdecydowała o uznaniu tego miejsca za ostoję ptasią.

W 2004 r. została utworzona ostoja ptasia wchodząca w skład sieci Natura 2000. Objęła ona fragment doliny Tyśmienicy pomiędzy Ostrowem Lubelskim a Kockiem. Powołano ją w celu ochrony wyróżniających się w skali Europy walorów ornitologicznych, w szczególności ochrony gatunków ptaków, m.in. bąka, bociana białego i czarnego, bielika, błotniaka stawowego, kropiatki, derkacza, bataliona, dubelta, kilku gatunków mew i rybitw, podróżniczka, zimorodka i innych.

Obszar Natura 2000. Dolina Wieprza
(Foto: UM Kock)

Annówka Tyśmienica Jesienią
(Foto: UM Kock)

Starorzecze Tyśmienicy Górka Kocka
(Foto: UM Kock)

Dolina dolnego Wieprza

Tereny te, położone w południowo-zachodniej części gminy z miejscowościami Ruska Wieś, Bożniewice i Zakalew, znane są z dzikiej przyrody. Jej istnienie uzależnione jest od zachowania rzeki w naturalnym stanie. Tereny te zaliczane są do największego w regionie lubelskim obszaru chronionego krajobrazu – Pradoliny Wieprza. Dzisiejsze krajobrazy tworzą łagodne, lekko faliste, czasem zdenudowane równiny morenowe. Rzeka wiję się tu leniwie, meandrując po piaszczysto-żwirowym podłożu. Występują tu liczne malownicze starorzecza. Odcinek Wieprza uznawany jest za jeden z najbogatszych pod względem faunistycznym obszarów Lubelszczyzny. Stanowi miejsce bytowania setek gatunków kręgowców. Na szczególną uwagę zasługują ptaki. Obok zimorodków, perkozów, bąków, kokoszek wodnej występują również gęgawy i żurawie. Położone wśród łąk zadrzewienia i zakrzaczenia stanowią miejsce schronienia i rozrodu wielu innych rzadkich gatunków: remiza, słowika szarego, dudka kszyska, derkacza, rycyka, płaskonosa, cyranki, krwawonosa i błotnika łąkowego. Nad Wieprzem występują liczne drapieżniki takie jak myszołów, bielik, błotniak czy pustułka. Wody Wieprza kryją wiele gatunków ryb a także coraz częściej spotykane bobry i wydry. Osobliwością jest występujący tu żółw błotny.

Meandry na Wieprzu. Bożniewice (Foto: UM Kock)

Annówka

Utworzony został w celu ochrony zwartego, dobrze zachowanego kompleksu leśnego, w którym udział starodrzewu przekracza 30%. Powierzchnia OChK "Annówka" wynosi 2 069 ha. Jest to obszar zwarty, zróżnicowany fitosocjologicznie, gdzie przeważają sosnowe bory suche i świeże. Występuje tu bogata fauna i flora. m in. bielik, błotniak stawowy, grąziel żółty i grzybień biały w stawie „Tyśmianka”.

Starorzecze Wieprza Ruska Wieś (Foto: UM Kock)

Zbiornik Kęsy. Bożniewice (Foto: UM Kock)

SZLAK TURYSTYCZNY im. Generała Franciszka Kleeberga

DEBLIN – Głusiec (0,0 km), Masów (8,5 km), Bobrowniki (12,6 km), Sarny (19,6 km), Osmolice (24,0 km), Żabianka (27,4 km), Sobieszyn (31,9 km), Brzozowa Zesp. Szkół (34,3 km), Lendo (39,7 km), Kalinowy Dół (41,1 km), Helenów (44,5 km), Wola Gułowska PKS (47,5 km), Ernestynów (52,6), Kawęczyn (60,4 km), Białobrzegi (67,8 km), KOCK – Rynek PKS (71,7 km), KOCK – CMENTARZ WOJENNY (73,5 km).

Szlak zielony

Baza noclegowa**Hotelik OLIMIPA**

ul. Gen. Kleeberga 68; 21-150 Kock
tel. 603 131 313

Gospodarstwo agroturystyczne**Grażyna i Andrzej Konarscy**

ul. Radzyńska 58; 21-150 Kock
tel. (81) 85 91 369

Gospodarstwo agroturystyczne**Małgorzata Jonczak**

Annówka 19; 21-150 Kock
tel. 600 528 337

Gastronomia**Olimpia dom weselny,**

ul. Kleeberga 68; 21-150 Kock
tel. (81) 859 11 75

Dom weselny Rose,

ul. Piłsudskiego 17; 21-150 Kock
tel. 601 150 084

Bar pod Kasztanem,

ul. Piłsudskiego 20; 21-150 Kock

Bar Annabella,

ul. 1 Maja 2; 21-150 Kock

Pub u Julki,

ul. Pl. Anny Jabłonowskiej 4; 21-150 Kock

Klasycystyczny kościół parafialny, ul. Rynek Pl. Jabłonowskiej

Zbudowany w latach 1779-1780 według projektu Szymona Bogumiła Zuga. Przy świątyni stoją dwie dzwonnice wzniesione na planie kwadratu. Kościół zmienił swój wystrój i kształt w wyniku dwukrotnej przebudowy; w końcu XIX wieku został rozbudowany poprzez wydłużenie bryły od strony prezbiterium; po pożarze w 1939 roku, powstałym wskutek działań wojennych - nadbudowano mury, a wewnątrz nakryto sklepieniem. Ma ono obecnie wygląd obszernej, widnej sali o klasycystycznej dekoracji ścian.

Stojący w sąsiedztwie stary kościół parafialny, pełniący przez około 100 lat funkcję zboru kalwińskiego, zachował do dzisiaj tylko jedną z kaplic, wykorzystaną przy budowie obecnej plebanii.

Zespół pałacowo-parkowy, ul. Tadeusza Kościuszki 1

Zespół pałacowy składa się z budynku głównej rezydencji i dwóch jednakowych oficyn, które ćwierćkolistymi łukami parterowych krużganków łączą się z pałacem. Za pałacem teren opada tarasami ku szerokiej dolinie Wieprza. Park krajobrazowy otaczający kompleks mieszkalny z trzech stron, zajmuje powierzchnię czterech hektarów.

Pierwotne założenia pałacowe, a także część kompozycji ogrodowych, powstały jeszcze w czasach Firlejów, w stylu renesansowym. Księżna Jabłonowska stworzyła zaś przyrodnicze dzieło, zaplanowane jako sentymentalny ogród arkadyjski, wzorowany na starogreckiej krainie „szczęśliwych pasterzy”. Główny projekt opracował Szymon Bogumił Zug, jednakże księżna była współautorką wielu koncepcji architektonicznych.

Ogród Jabłonowskiej słynął z osobliwych, unikalnych często roślin (ok. 590 gatunków). W cieplarni hodowano ananasy, pomarańcze i cytryny.

Rabinówka, ul. Wojska Polskiego 36

Drewniany, dobrze zachowany charakterystyczny budynek z wieżyczką zwany „Rabinówką”. Była to siedziba cadyka kockiego rabina M.M. Morgersterna, twórcy tzw. chasydyzmu kockiego (połowa XIX w).

Cmentarz Wojenny i pomnik Gen. F. Kleeberga, ul. Gen. Kleeberga 68

Na cmentarzu spoczywa dowódca SGO „Polesie” Gen. Brygady Franciszek Kleeberg oraz 81 jego żołnierzy poległych 2-3 października 1939 r. Gen. Kleeberg zmarł w niewoli w Weisser Hirsch koło Drezna gdzie został pochowany. Prochy generała sprowadzono 5 października 1969 r.; złożone zostały na cmentarzu wojennym. Przy skrzyżowaniu ul. Kleeberga i trasy łukowskiej znajduje się pomnik Generała Kleeberga, przy którym co roku odbywają się uroczystości upamiętniające wydarzenia z 1939 r.

Wojskowa Izba Pamięci, ul. Marcina Stępnia 6

Gromadzi 2,5 tysiąca eksponatów, z czego wiele z okresu kampanii wrześniowej 1939 r. Organizowane przy niej są pokazy światła i dźwięku oraz pokazy multimedialne.

Lokalizacja: ul. Marcina Stępnia 6, e-mail: muzeumkock@wp.pl, tel. 508 613 807 (przewodnicy).

Pałac Jabłonowskich wiosną (Foto: UM Kock)

Kock. Rabinówka (Foto: UM Kock)

Wojskowa izba pamięci (Foto: UM Kock)

Pomnik i plac Gen. Kleeberga (Foto: UM Kock)

Wnętrze kościoła w Kocku. (Foto: UM Kock)

Widok lotniczy Łowiska Wzory (Foto: UG Lubartów)

Gmina Lubartów

Gmina Lubartów

Urząd Gminy Lubartów
21-100 Lubartów , ul. Lubelska 18A
e-mail: ug@gmina-lubartow.pl
www.gmina-lubartow.pl
tel. (81) 855 35 86
fax.(81) 854 59 01

Gmina Lubartów zajmuje obszar 159 km². Jest gminą wiejską, otaczającą miasto Lubartów pierścieniem o szerokości od 3 do 10 km.

Gminę Lubartów zamieszkuje aktualnie ponad 10 900 osób i liczba ta stale wzrasta, co jest wynikiem pozytywnych tendencji demograficznych oraz faktu stale wzrastającej liczby inwestycji prywatnych w zakresie budownictwa mieszkalnego.

Gmina ma charakter typowo rolniczy, użytki rolne stanowią ponad połowę jej całkowitej powierzchni. Funkcjonuje tutaj ok. 2500 gospodarstw rolnych - wszystkie należą do kategorii gospodarstw indywidualnych.

Pomimo typowo rolniczego charakteru, na terenie gminy dobrze rozwija się przedsiębiorczość. Działalność prowadzi ponad 450 podmiotów gospodarczych, z czego zdecydowana większość należy do sektora prywatnego.

Cechą charakterystyczną gminy w skali powiatu i województwa jest wysoka lesistość – lasy zajmują 35 % jej powierzchni. Znajdujący się na terenie Gminy Lubartów kompleks Kozłowieckiego Parku Krajobrazowego nazywany „zielonymi płucami Lublina” sprzyja rozwojowi turystyki weekendowej. Ważnym walorem krajobrazowym jest także rzeka Wieprz, przy której funkcjonują przystanie kajakowe oferujące turystom liczne atrakcje.

Miejsce do odpoczynku w lesie (Foto: E. Sadowska)

Kozłowiecki Park Krajobrazowy obejmuje kompleks leśny (4 018 ha) oraz towarzyszące mu śródleśne łąki, bagna i stawy, a także enklawy rolniczo – osadnicze (9 000 ha). Pomimo, że teren parku jest na ogół płaski, występuje tu duża różnorodność form rzeźby terenu. Dominują piaszczyste równiny z wydrami w postaci ciągów o długości nawet do 1,5 km. Napotkać tu można także wzgórza morenowe (najwyższe z nich ma wysokość 197 m n.p.m.), wilgotne zagłębienia, koryta rzeczne, a także terasy zalewowe. Urozmaicheniem leśnego krajobrazu są doliny niewielkich rzek: Mininy i Ciemięgi oraz zespoły stawów rybnych.

Drzewostan leśny charakteryzuje się dużą różnorodnością, zarówno pod względem składu gatunkowego, jak i struktury wiekowej. Duże połacie lasu wykazuje skład gatunkowy zbliżony do naturalnego. Dominują lasy i bory mieszane, a na niewielkich powierzchniach występuje również bór bagienny oraz olsy i łągi, które preferują wilgotne środowisko. Wśród roślin runa leśnego do najrzadszych należy zaliczyć m.in.: zachyłkę trójkątną, wawrzynek wilcze tyko, lilię złotogłów, orlika pospolitego, turówkę leśną, dąbrówkę kosmatą oraz różne odmiany storczyków. Interesujące okazy flory reprezentowane są przez rośliny górskie, w tym: ciemiężycę zieloną, tojadą dzióbatego, jarzmiankę większą, śnieżyczkę przebiśnieg, goryczkę wąskolistną. Przedstawicielami roślinności torfowiskowej i łąkowej są: brzoza niska, modrzewnica starzec błotny, wielosił błękitny, pełnik europejski, storczyk szerokolistny, a także grzybienie, grązel żółty i rzęsa garbata. Lasy Kozłowieckie są znaną i cenioną ostoją zwierzyny leśnej takiej jak łos, jelen, daniel, sarna oraz dzik. Wśród ptaków na uwagę zasługuje obecność orlika krzykliwego, bociana czarnego, dzięcioła biało-grzbiatego, muchołówki białoszyjej, muchołówki żałobnej, kraski, dudka i srokosza. Osobliwością jest występowanie w dolinie Minny rzadkiego żółwia błotnego.

W 1958 roku na terenie Lasów Kozłowieckich założony został rezerwat przyrody „Kozie Góry” o powierzchni 41,04 ha. Jego głównym zadaniem jest ochrona stanowisk dębu bezszypułkowego poza granicami jego zasięgu.

W rezerwacie stwierdzono występowanie 14 gatunków drzew, 6 gatunków krzewów, 91 gatunków roślin kwiatowych i paprotników oraz 12 gatunków mszaków. Są to gatunki głównie pospolite charakterystyczne dla lasów i borów mieszanych. Fauna rezerwatu jest typowa dla wnętrza dużych kompleksów leśnych o dużym zróżnicowaniu poziomym i pionowym.

Przez teren parku biegnie ścieżka dydaktyczna, której długość wynosi około 2 km. Na trasie ustawiono 14 tablic z opisami walorów przyrodniczo – leśnych. Na końcu ścieżki znajduje się parking leśny, zadaszenie z ławami oraz miejsce do rozpalenia ogniska. Funkcjonuje tutaj również sieć ścieżek rowerowych o łącznej długości ok. 30 km. W terenie są one oznakowane piktogramami umieszczonymi na drzewach oraz tablicami. Prowadzą one do najciekawszych miejsc, takich jak: rezerwat „Kozie Góry”, osada Stary Tartak, stawy „Wzory” i Muzeum Zamoyskich w Kozłowie.

Atrakcją dla wielbicieli przyrody i myśliwych jest dworek „Stary Tartak”, który położony jest w sercu Lasów Kozłowieckich. Jego właścicielem jest Nadleśnictwo Lubartów i dostępny jest dla turystów przez cały rok. Jest to idealne miejsce dla osób pragnących wypocząć w bliskim kontakcie z naturą, szczególnie polecane dla zbieraczy grzybów i myśliwych.

Rzeka Wieprz (Foto: A. Koziała)

Las zimą (Foto: L. Gajus)

Słoneczniki (Foto: A. Koziała)

Zając. (Foto: W. Włosek)

Lato w lesie. (Foto: A. Koziała)

Sowa. (Foto: W. Włosek)

Daniele. (Foto: W. Włosek)

Motyle. (Foto: W. Włosek)

Leśny strumyk. (Foto: W. Włosek)

Borowik szlachetny. (Foto: R. Gmyz)

Agroturystyka A. i S. Mazurek (Foto: A. Mazurek)

Gospodarstwo agroturystyczne Cichosza. (Foto: J. Firgońska)

Przystań kajakowa TOMI. (Foto: UG Lubartów)

Stajnia Stanka. (Foto: P. Świć)

Wschodnią część krajobrazu Gminy Lubartów stanowi dolina rzeki Wieprz. Wieprz to trzecia co do wielkości rzeka woj. lubelskiego będąca prawym dopływem Wisły o długości 303 km i powierzchni dorzecza 10422 km². Bieg rzeki jest kręty, obfituje w liczne zakola i meandry. W sąsiedztwie znajdują się liczne starorzecza, częściowo zarośnięte i wypełnione wodą, które w porze wiosennej tworzą malownicze rozlewiska.

Dolinę Wieprza cechują wybitne walory krajobrazowe i przyrodnicze. Godne uwagi są łąki nadrzeczne, stanowiące siedlisko wielu gatunków ptaków. Wieprz jest bardzo cennym przyrodniczo obszarem. Meandrująca rzeka z szeroką doliną, starorzeczami tworzy liczne siedliska dla wielu organizmów. Są to przede wszystkim ptaki.

Do najrzadszych należą: derkacz, bocian czarny, bąk, błotniak łąkowy, puchacz, orlik krzykliwy, rybitwa białoczelna i białowłosa, zimorodek. W dolinie zamieszkują też bobry i wydry. W wodach Wieprza występuje piskorz. Spośród roślin na uwagę zasługują: wolffia bezkorzeniowa, salwinia pływająca, grązel żółty, grzybienie białe, rosiczka okrągłolistna, kosaciec syberyjski oraz rośliny stepowe rosnące na nasłonecznionych zboczach doliny: wisienka stepowa, ostnica Jana, kosaciec bezlistny i inne.

Ciekawy krajobraz związany z krętym biegiem rzeki oraz walory przyrodnicze stwarzają znakomite warunki do turystyki i wypoczynku. Miłośnicy aktywnego wypoczynku mogą skorzystać z szerokiej oferty lokalnych firm zajmujących się organizacją spływów kajakowych po Wieprzu. Spędzenie wolnego czasu w kajaku, z dala od zgiełku miasta przybliży piękne zakątki Gminy Lubartów z innej perspektywy.

Baza noclegowa

Gospodarstwo Agroturystyczne

Teresa Korniak - Jarzyna
Nowodwór 116; 21-100 Lubartów
tel. (0 81) 852 72 49
www.korniakjarzyna.webpark.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne "CICHOSZA"

Joanna Firgolska
Wola Mieczysławska 43; 21-100 Lubartów
tel. 0 501 344 800
www.cichosza.pl
e-mail: joannafirgolska@autograf.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne

Anna Szymankiewicz
Szczekarków 36; 21-100 Lubartów
tel. (0 81) 854 37 88

Ośrodek Wczasów Zdrowotnych BEZETA

Skrobów Kol. 104G; 21-100 Lubartów
tel./fax (0 81) 854 59 76; 601247359
www.bezeta.pl
bezeta@bezeta.pl

**Kwatera "Stary Tartak" w Kozłowieckim
Parku Krajobrazowym
Nadleśnictwa Lubartów - (0 81) 855 23 14**

Stajnia Stanika

Lisów 1A, 21-100 Lubartów
e-mail: stajnia.stanika@gmail.com
www.stajnia-stanika.eu

Gospodarstwo Agroturystyczne Malik Piotr

Skrobów 22; 21-100 Lubartów
tel. (0 81) 855 42 32

Gospodarstwo Agroturystyczne Barbara Lisek

Skrobów Kolonia 90; 21-100 Lubartów
(0 81) 854 38 30; 0605851169

Guz Sp. z o.o.

Łucka-Kolonia 145; 21-100 Lubartów
tel. (0 81) 855 50 55

Hotelik Niedziela - Restauracja Laguna

Skrobów 101a; 21-100 Lubartów
tel/fax (0 81) 855 36 10; 501460261
www.niedziela.emeteor.pl

Agroturystyka Anna i Sławomir Mazurek

Wólka Rokicka 88; 21-100 Lubartów
tel. (0 81) 85 183 07
e-mail: k_mazurek6@wp.pl

Gastronomia

Guz Sp. z o.o.

Łucka-Kolonia 145; 21-100 Lubartów
tel. (0 81) 855 50 55

Zalew w Pałecznicy. (Foto: UG Niedźwiada)

Gmina Niedźwiada

Gmina Niedźwiada

URZĄD GMINY NIEDŹWIADA

Niedźwiada-Kolonia 43

21-104 Niedźwiada

tel. 81 851 20 04, fax. 81 464 32 79

e-mail: poczta@niedzwiada.pl

www.niedzwiada.pl

Gmina Niedźwiada położona jest na Równinie Lubartowskiej, jej obszar (95,82 km²) rozciąga się pomiędzy doliną rzeki Wieprz, która na dość długim odcinku stanowi jej naturalną zachodnią granicę, a linią przekraczającą od wschodu dolinę rzeki Piskornica. Południową granicę stanowi dolina Strugi, a północną - sztuczna granica wcześniej województwa, a obecnie granica z gminą Siemień.

Podstawowym źródłem utrzymania ludności (gminę zamieszkuje ok. 6400 mieszkańców) jest praca we własnych gospodarstwach rolnych, które dominują na terenie gminy.

Obszar gminy Niedźwiada leży w strefie klimatu Wielkich Dolin. Okres wegetacyjny rozpoczyna się w pierwszych dniach kwietnia, a czas jego trwania wynosi 215 dni. Klimat jaki panuje na obszarze gminy, a także stan jego atmosfery jest bardzo korzystny.

Lasy w gminie Niedźwiada charakteryzują się różnorodnością siedliskową.

Zajmują 15,9% ogółu powierzchni gminy. Największy obszar leśny zajmuje około 6 km² powierzchni i znajduje się na wschód od miejscowości Pałecznica. Inny znaczniejszy fragment lasu zachował się w północno-zachodniej części gminy wokół torfowiska noszącego nazwę Łąki Wygorzel. Trzy mniejsze obszary leśne znajdują się między Niedźwiadą, a Brzeźnicą Książęcą w górnym biegu Piskornicy. Jest to las Wycinki oraz las Zagaje znajdujący się na wschód od Klementynowa. W posiadaniu rolników znajduje się 60% powierzchni leśnej.

Zalew w Pałecznicy. (Foto: UG Niedźwiada)

Zalew w Pałecznicy. (Foto: UG Niedźwiada)

Szata roślinna Niedźwiady cechuje się dużym zróżnicowaniem. Zdecydowanie najcenniejszym i najbardziej interesującym, zwłaszcza pod względem florystycznym, jest niewielki obszar położony na wschód od linii Pałecznicza - Niedźwiada - Brzeźnica Leśna. Szczególnie wyróżnia się ekosystem torfowiskowy Bagno - Jezioro, będące rezerwatem przyrody, wraz z otaczającymi je terenami. Zbiorowiska wodne wraz z roślinnością pływającą bądź zanurzoną w wodzie można spotkać w wyrobiskach torfowych, starorzeczach, oczkach wodnych, w niektórych rowach melioracyjnych, jak również w stawach w Tarle. Zbiorowiska szuwarowe wykształciły się jedynie na obrzeżach torfianych i starorzeczy Wieprza. Zbiorowiska łąkowe i pastwiskowe są charakterystyczne dla dolin Wieprza i Piskornicy. Wśród zbiorowisk leśnych dominują bory: suchy, świeży, mieszany świeży, a także las mieszany świeży.

Zalew w Pałecznicy. (Foto: UG Niedźwiada)

Zalew w Pałecznicy. (Foto: UG Niedźwiada)

Zalew w Pałecznicy

Zbiornik wodny położony w południowo wschodniej części miejscowości wraz z przyległymi terenami o powierzchni ok. 12 ha. Zalew jest częściowo zagospodarowany izarybiony. Występuje bardzo duża populacja karpia, amura, karasia, szczupaka, suma. Występują tu rekordowe okazy w/w. ryb. Zalew jest bardzo ładnie zagospodarowany. W roku 2010 zbudowano wiaty, utworzono chodniki. Piękne miejsce na udane połowy jak i odpoczynek dla całej rodziny. Jest to moje ulubione miejsce na odpoczynek w połączeniu z wędkowaniem. Aktualnie zalewem opiekuje się Stowarzyszenie Rozwoju Wsi Pałecznicza „Nasza Pałecznicza”, które organizuje oprócz zawodów wędkarskich również pikniki rodzinne.

Muzeum parafialne w Brzeźnicy Bychawskiej. (Foto: UG Niedźwiada)

Muzeum parafialne w Brzeźnicy Bychawskiej. (Foto: UG Niedźwiada)

Oprócz wielu walorów przyrodniczych i krajobrazowych gmina Niedźwiada może się poszczycić ciekawymi i unikatowymi zabytkami architektury sakralnej.

Zespół kościelny w Brzeźnicy Bychawskiej

Najstarszym i bardzo ciekawym obiektem sakralnym jest zespół kościoła p.w. Matki Bożej Królowej Aniołów w Brzeźnicy Bychawskiej. Jego budowę rozpoczęto w 1805 r., po czym budowę przerwano a następnie kontynuowano ją po 100 latach (w latach 1905-1913). Kościół jest wzniesiony z cegły, otynkowany i pokryty blachą.

Jednonawowy, z węższym prezbiterium i dwiema prostokątnymi zakrystiami niższymi od nawy i prezbiterium, nakrytymi osobnymi dachami dwuspadowymi.

Wyposażenie w postaci ołtarza głównego z 1916 roku, ołtarzy bocznych i ambony wykonane są z malowanego na biało i złoczonego drewna.

Kościół jest budowlą nawiązującą do stylu renesansu lubelskiego.

Muzeum parafialne im. ks. Jana Szczepańskiego w Brzeźnicy Bychawskiej

Przy kościele, z inicjatywy ks. Władysława Poździka powstało muzeum parafialne im. ks. Jana Szczepańskiego, administratora tejże parafii w okresie maj 1947 – sierpień 1948, zamordowanego przez ówczesne służby. Głównym miejscem ekspozycji jest stary spichlerz drewniany zakupiony przez parafian od jednego z miejscowych gospodarzy. Najliczniejszą ekspozycją muzeum są przedmioty codziennego użytku, którymi posługiwali się mieszkańcy wsi w XIX i na początku XX w. Większe przedmioty i urządzenia gospodarskie zgromadzone są w wiacie obok spichlerza.

Zalew w Pałecznicy. (Foto: UG Niedźwiada)

Kościół parafialny w Brzeźnicy Książęcej

Drugim zespołem kościelnym objętym ewidencją dóbr kultury jest zespół kościoła parafialnego p.w. Św. Mikołaja Biskupa w Brzeźnicy Książęcej. Kościół powstał w latach 1935-1940. według projektu architekta Tadeusza Witkowskiego. Jest to kościół murowany z czerwonej cegły, jednonawowy z węższym nieco prezbiterium. Świątynia reprezentuje styl modernizmu międzywojennego. Ołtarz główny kamienny, wykonany jest z marmuru kieleckiego ze sztalugowym obrazem Matki Boskiej Częstochowskiej.

Kapliczki i krzyże

Kapliczki i krzyże przydrożne stanowią nieodłączny i charakterystyczny element polskiego krajobrazu. Kapliczki od dawna spełniały ważne funkcje kultowe, szczególnie na wsiach, gdzie nie było kościołów.

Stawiano je z wdzięczności za otrzymane łaski, dla upamiętnienia wydarzeń historycznych, prosząc o łaskę a czasem dla ochrony przed zarazą i złem lub na pamiątkę cudu.

Kościół parafialny w Brzeźnicy Książęcej.

(Foto: UG Niedźwiada)

Wnętrze kościoła parafialnego w Brzeźnicy Bychawskiej.

(Foto: UG Niedźwiada)

Niektóre pełniły rolę drogowskazów.

Najcenniejszą grupę kapliczek stanowi zespół 4 kapliczek słupowych w Brzeźnicy Bychawskiej, które to zostały ufundowane w 1840 r. przez dziedzica Mikołaja Krzyneckiego. Inną grupą kapliczek są kapliczki przydrożne znajdujące się prawie we wszystkich miejscowościach gminy.

Park podworski w Pałecznicy

Jedynym zabytkiem wpisanym do rejestru zabytków województwa lubelskiego jest park podworski w Pałecznicy-Kolonii. W roku 1860 stał tam dwór drewniany, zbudowany przez Władysława Chromińskiego. Po jego śmierci w 1891 r. niewielki, lecz bardzo dobrze utrzymany majątek odziedziczyli synowie Kazimierz, Józef i Stanisław Chromińscy. Po spłaceniu braci to Kazimierz stał się właścicielem dworu. To on rozbudował dwór i założył niewielki park. Z dawnego dworu i ogrodu nie pozostało zupełnie nic. W najlepszym stanie przetrwała południowa część parku, gdzie znajduje się aleja grabowa i kilka starszych okazów drzew.

Ścieżki rowerowe

Okolice Gminy Niedźwiada są terenami bardzo atrakcyjnymi dla turystyki rowerowej. Znajduje się tutaj kilka znakomicie opisanych i oznakowanych tras rowerowych. Trasy te przebiegają niekonwencjonalnymi szlakami, gdzie tylko jest to możliwe z daleka od szosy, pozwalają odkrywać drogi polne, leśne, czy też łąkowe, walory krajobrazowe Kozłowieckiego Parku Krajobrazowego, doliny Wieprza, doliny Ciemięgi, lasów i jezior. Na trasie ścieżek znajdują się również zabytki, pomniki przyrody oraz miejsca pamięci narodowej.

Poniżej znajduje się opis tras ścieżek rowerowych przebiegających przez gminę Niedźwiada (oprac. na podst. "Przewodnik rowerowy - Okolice Lubartowa" T. Matwiejczyk). Miejscowości leżące na terenie gminy zaznaczone są kolorem czerwonym.

Trasa 1 (40 km) - Lubartów - Chlewiska - Pałecznicza - Dębica - Wola Sernicka - Nowa Wola - Czerniejów - Zawieprzycze - Jawidz - Rokitno - Baranówka - Łucka Kol. - Jacek - Lubartów

Trasa 2 (38 km) - Lubartów - Lisów - Brzeziny - Leszkowice - Górka Lubartowska - Tarło - Chlewiska - Lubartów

Trasa 3 (58 km) - Lubartów - Chlewiska - Pałecznicza - Kol. Tarło - Brzeźnica Bychawska - Zabiele - Babianka - Bójki - Babianka - Jamy - Ostrów Lubelski - Kolehawice - Kolehawice Kol. - Brzostówka - Nowa Wola - Serniki - Łucka Kol. Dolna - Jacek - Lubartów

Agroturystyka Pod lipami. (Foto: UG Niedźwiada)

Agroturystyka "Pod lipami" Agnieszka Silbersdorff

Niedźwiada-Kolonia 109; 21-104 Niedźwiada
tel. 509897122

Gospodarstwo agroturystyczne Piotr Kondrat

Tarło Kolonia 89; 21-104 Niedźwiada
tel. (81) 851 46 08

Fasada kościoła parafialnego w Brzeźnicy Bychawskiej.
(Foto: UG Niedźwiada)

Przystań kajakowa w Leszkowicach. (Foto: K.Karczmaz)

Ostrówek Kolonia z lotu ptaka. (Foto: UG Ostrówek)

Gmina Ostrówek

Meandry rzeki Wieprz w gminie Ostrówek. (Foto: UG Ostrówek)

Gmina Ostrówek

Urząd Gminy Ostrówek
Ostrówek-Kolonia 32; 21-102 Ostrówek
tel./fax 81 8562002,
e-mail: sekretariat@ostrowek.pl
www.ostrowek.pl

Gminne Centrum Turystyczne
Ostrówek-Kolonia 32,
tel. 81 8562785

Miejsce odpoczynku w lasach okolicy Ostrówka. (Foto: K. Karczmarsz)

Gmina Ostrówek położona jest w północno-wschodniej części woj. lubelskiego, w powiecie lubartowskim, na pograniczu trzech regionów geograficznych: Niziny Południowopodlaskiej, Wyżyny Lubelskiej i Polesia Lubelskiego.

Zachodnią granicę gminy stanowi koryto rzeki Wieprz, następnie Wieprzysko-starorzecze Wieprza, uchodzące do Tyśmienicy, północną granicę tworzy Tyśmienica, natomiast wschodnią kompleks lasów.

Ostrówek jest gminą wiejską zajmującą powierzchnię 89,99 km², z czego 76% powierzchni stanowią użytki rolne. Zamieszkuje ją ponad 4 000 mieszkańców.

Teren gminy posiada liczne walory przyrodnicze i krajobrazowe. Brak przemysłu pozytywnie wpływa na środowisko naturalne tego obszaru. Głównym atutem jest więc czyste powietrze, woda, niezdegradowana gleba, mikroklimat i duża powierzchnia lasów.

Prawdziwą perłą gminy jest obszar w pobliżu miejscowości Dębica, gdzie na około 50 ha powierzchni znajdują się stawy. Środowisko wodne stwarza idealne warunki dla życia ryb. Występują tu praktycznie wszystkie gatunki ryb, jakie żyją w polskich rzekach.

Stawy w okolicy Dębicy. (Foto: UG Ostrówek)

Dolina Wieprza z dawnym korytem – Wieprzyskiem i dolina Tyśmienicy, wraz ze starorzeczami oraz zabagnieniami są siedliskiem bardzo bogatych i unikalnych w skali Europy gatunków roślin i ptaków. Gniazdują tu m.in.: bocian biały i czarny, bielik, myszołów zwyczajny, pustułka, zimorodek, derkacz, dublet, mewa, rybitwa i inne. Doliny tych rzek ze względu na zróżnicowany krajobraz, charakteryzują się także bogatą szatą roślinną. Występują tu gatunki rzadkich roślin, takich jak: lilia wodna, moczarka kanadyjska, grzęzel żółty, kosaciec syberyjski, grzebień biały i inne.

Dla zachowania najpiękniejszych miejsc na terenie gminy Ostrówek utworzono obszary podlegające ochronie prawnej: park podworski w Dębicy z II połowy XIX wieku, o powierzchni 2,5 ha, wpisany do rejestru zabytków woj. lubelskiego, obszar Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000 Dolina Tyśmienicy, który obejmuje tereny w pobliżu miejscowości Dębica, Babczyzna i Tarkawica oraz Dolina Wieprza stanowiąca korytarz ekologiczny rangi krajowej, wyznaczony w Polskiej Sieci Ekologicznej EKONET – PL.

Atrakcją dla odwiedzających Gminę Ostrówek są zabytki. Do najciekawszych należy zaliczyć kościół pw. Matki Boskiej Częstochowskiej w Ostrówku-Kolonii, wybudowany w 1921 r. na murach dziewiętnastowiecznego dworu. Kościół ten słynie z cudu i łask uzdrowienia za pośrednictwem patronki parafii. Drugim zabytkiem sakralnym godnym polecenia jest drewniany, wybudowany w stylu podkarpackim kościół pw. Św. Józefa Oblubieńca NMP i św. Jana Chrzciciela w Leszkowicach. Warte obejrzenia jest również skromna kaplica pw. Matki Bożej Kodeńskiej w Tarkawicy. Inne zabytki o charakterze sakralnym to kapliczki i krzyże, które znajdują się niemal przy każdej drodze. Do najciekawszych należy kapliczka w Kamienowoli i kapliczka w Dębicy z II połowy XIX w.

Nad Wieprzem wiosną (Foto: M. Banasik)

Grzybobranie (Foto: G. Morze)

Kościół parafialny w Ostrówku Kolonii. (Foto: UG Ostrówek)

Mroźny poranek nad Wieprzem.
(Foto: E. Banasiak)

Kościół parafialny w Leszkowicach. (Foto: K. Kornacki)

Sarny zimą. (Foto: K. Krzezińska)

Na wszystkich odwiedzających Gminę Ostrówek czeka bogata sieć szlaków rowerowych z miejscami postojowymi (ławostopy).

Zróżnicowaną przyrodą i wspaniałe krajobrazy można podziwiać podczas spływów kajakowych, organizowanych na rzece Wieprz. Naturalne walory krajobrazowo-przyrodnicze otoczenia stanowią prawdziwą ucztę dla oczu kajakarzy.

Siedliska bogate w liczne gatunki ptaków, szczególnie na obszarach objętych Naturą 2000 są rajem dla ornitologów. Obserwacja zjawisk zachodzących w przyrodzie staje się coraz popularniejszą formą spędzania czasu wolnego.

Do realizacji celów rekreacyjno-wypoczynkowych gmina posiada miejsca kąpielowe, z których chętnie korzystają mieszkańcy i goście z zewnątrz.

Zwolenników turystyki pieszej Gmina Ostrówek zaprasza na szlaki doskonale nadające się również do uprawiania prężnie rozwijającego się nordic walking. Turystów lubiących aktywnie wypoczywać zainteresuje oferta nowoczesnego boiska wielofunkcyjnego „Orlik” w Ostrówku-Kolonii, na którym można doskonalić swoje sportowe umiejętności.

Kompleksy leśne, rzeki i zbiorniki wodne stwarzają idealne warunki do uprawiania rekreacyjnego hobby, tj.: polowanie na dziką zwierzynę, wędkowanie czy zbieranie owoców leśnych i grzybów. Ponadto tereny Gminy Ostrówek są idealne dla wypoczynku na łonie natury, integracji z przyrodą, poznawania folkloru lokalnego, spożywania zdrowej żywności oraz spacerów po okolicy.

Imprezy cykliczne na terenie gminy

Kwiecień – Przełajowe Biegi
Pierwiosnka w Leszkowicach, w
ramach Grand Prix Polski Środkowo-Wschodniej
Maj – Święto Roweru;
Czerwiec – Leszkowska Biesiada
Świętojańska;
Lipiec – Festyny Rodzinne;
Sierpień – Dożynki Gminno-Parafialne
Wrzesień – Indywidualne Mistrzostwa
Sportowo-Pożarniczo-Obronne.

Przystań kajakowa w Leszkowicach. (Foto: Krzysztof Karczmarsz)

Bieg Pierwiosnka w Leszkowicach. (Foto: UG Ostrówek)

Święto Roweru w gminie Ostrówek. (Foto: UG Ostrówek)

Kompleks boisk Orlik przy szkole w Ostrówku Kolonii.
(Foto: UG)

Las olszowy w wodzie na Żurawiecu.
(Foto: M. Jeżowski)

Łowisko w miejscowości Serniki. (Foto: UG Serniki)

Kościół parafialny w Sernikach. (Foto: UG Serniki)

Rancho Arka w Sernikach. (Foto: Rancho Arka)

Gmina Serniki

Urząd Gminy Serniki
Serniki 1A; 21-107 Serniki
tel. (81) 855 04 50, fax. (81) 855 04 56
e-mail: ug@serniki.eurząd.eu
www.serniki.eurząd.eu

Gmina leży w środkowej części Województwa Lubelskiego, w powiecie lubartowskim, przy jego południowo wschodniej granicy z powiatem łęczyńskim. Zajmuje powierzchnię 7 543 ha. W gminie Serniki mieszka około 5 000 osób. Serniki należy do gmin o niewielkich symptomach wyludniania się.

Ważnym uwarunkowaniem rozwojowym gminy jest jej podmiejskie położenie w sąsiedztwie liczącego ponad 20 tys. mieszkańców Lubartowa, oraz w niewielkiej odległości 23 km od największego miasta wschodniej Polski Lublina. Ponadto w odległości 2 km od siedziby gminy przebiega droga krajowa nr 19, łącząca Lublin, Rzeszów i Białystok.

Gmina Serniki leży na Równinie Lubartowskiej, obejmując szeroką dolinę rzeki Wieprza z łakami i pastwiskami oraz położoną na wschód od niej prawie bezleśną włoszczyznę morenową, zajęta głównie przez grunty orne. Odznaczająca się dużymi walorami krajobrazowymi dolina Wieprza podlega ochronie jako regionalny korytarz ekologiczny. Powierzchnia użytków ekologicznych podlegających ochronie prawnej wynosi 3,3 ha.

Gmina leży w strefie Klimatu Wielkich Dolin. Jest jednorodna pod względem klimatycznym. Typy pogody na tym obszarze są uwarunkowane przez napływ różnych mas powietrza: mas polarnych morskich (60%) oraz mas polarnych kontynentalnych (40%). Powietrze morskie w lecie przynosi ochłodzenie, w zimie zaś ocieplenie, natomiast powietrze kontynentalne w zimie przynosi znaczne spadki temperatury, a w lecie upały.

Aleja w miejscowości Wola Sernicka. (Foto: UG Serniki)

Łowisko w miejscowości Serniki. (Foto: UG Serniki)

Przez tereny gminy Serniki przepływa rzeka Wieprz. Bieg rzeki jest kręty, obfituje w zakola meandry. Bezpośrednio przy rzece znajdują się liczne starorzecza, częściowo zarośnięte i wypełnione wodą. Głębokość rzeki sięga 3 metrów, latem szerokość rzeki nie przekracza 10m. Zdarza się, szczególnie po wiosennych roztopach i w czasie letnich obfitych deszczów, zalanie przez rzekę okolicznych

Szata roślinna jest zróżnicowana. Największymi walorami florystycznymi odznacza się zachodnia część gminy, w której panują zbiorowiska roślinności łąkowej i leśnej, a także zbiorowiska wodne i szuwarowe. W części wschodniej gminy dominują rośliny polne. Lasy w gminie zajmują powierzchnię 13,7%. Są głównie lasy mieszane, będące w większości własnością prywatną.

Rzeka Wieprz w gminie Serniki. (Foto: UG Serniki)

Na terenie gminy Serniki działalność o charakterze agroturystycznym prowadzi jedno gospodarstwo.

Jest to gospodarstwo Agroturystyczne Ranczo „Arka” położone w Sernikach, w dolinie rzeki Wieprz, wśród terenów odznaczających się dużymi walorami krajobrazowymi, przyrodniczymi oraz zbiorem ciekawych zabytków architektonicznych.

Ranczo to atrakcja zarówno dla młodzieży, jak i ich opiekunów. Na terenie rancza dom mają mniej lub bardziej egzotyczne, zwierzęta: konie, oślica, różne kozy, owce, króliki, świnki wietnamskie, dziki, strusie, perliczki, indyki, łabędziogęsi, kaczki i najdziwniejsze kury.

Można tu skorzystać z przejażdżki na koniach i osiołku, karuzeli, zjeżdżalni krzeselkowej, rejsu małym statkiem po rzece Wieprz, minigolfa, strzelania z wiatrówek do tarczy, przejażdżki bryczką a zimą z kuligu.

W gospodarstwie agroturystycznym można zorganizować dowolne zabawy i gry dla dzieci.

Rancho Arka w Sernikach. (Foto: Rancho Arka)

**Gospodarstwo Agroturystyczne
Ranczo Arka
Leszek Wronisz
Serniki Kolonia 51e, 21-107 Serniki
tel. (81) 855 50 50; 665888788
www.ranczoarka.republika.pl
e-mail: ranczoarka@op.pl**

Rancho Arka w Sernikach. (Foto: Rancho Arka)

Rancho Arka w Sernikach.
(Foto: Rancho Arka)

Rancho Arka w Sernikach. (Foto: Rancho Arka)

Rancho Arka w Sernikach. (Foto: Rancho Arka)

Zespół Kościoła Parafialnego w Sernikach

Kościół murowany został wybudowany na miejscu starego kościoła, który spłonął w 1736 roku. Późnobarokowy kościół został zaprojektowany przez Jakuba Fontanę. Konsekrowany w 1776 roku.

- dzwonnica murowana, z drugiej połowy XIX wieku*
- ogrodzenie z bramą i czterema kapliczkami, z drugiej połowy XIX wieku*

Kaplica cmentarna - murowana.

Zaprojektowana przez Franciszka Tournelle, powstała w 1856 roku.

Wnętrze kościoła parafialnego w Sernikach.
(Foto: UG Serniki)

Obraz "Nawiedzenie NMP", kościół parafialny w Sernikach

Obraz malowany techniką olejną na płótnie przedstawia scenę Nawiedzenia. Centrum kompozycji zajmują postacie NMPanny i świętej Elżbiety, za którymi nieco w głębi znajdują się św. Józef i św. Zachariasz. Obraz jest bardzo interesujący dla znawców i historyków sztuki. Szczegółowe badania obrazu zostały przeprowadzone w 1970 roku, kiedy odnaleziono sygnaturę artysty.

Najbardziej interesującym zagadnieniem, jest problem treści dzieła. Jest ono wyobrażeniem malarskim ewangelicznej sceny, zwrócono jednak uwagę, dlaczego na obrazie znajdują się dwie postacie męskie? Jest to rzadkie i interesujące przedstawienie sceny Nawiedzenia.

Cmentarz wojenny nr 1 w miejscowości Nowa Wola

Położony jest na południe od wsi, przy skrzyżowaniu dróg do Zawieprzyc i Wólki Zawieprzyckiej. Założony został na planie półkola o wymiarach 24,5x16 m. Składa się z ośmiu mogił pojedynczych i dwóch zbiorowych. Centralnym punktem cmentarza jest pomnik z białego kamienia. Na pomniku wyryty jest motyw stylizowanej litery "P", zwieńczonej koroną i otoczonej kuliście wieńcem laurowym. Na cmentarzu spoczywa 132 żołnierzy niemieckich.

Cmentarz wojenny nr 2 w Nowej Woli

Położony jest na północ od wsi na brzegu lasu "Baran". Założony został na planie półowalu. Pierwotnie na cmentarzu znajdowało się 18 mogił, w tym kopiec - rosyjska mogiła zbiorowa. Na wierzchołku kopca zachowały się cztery nagrobne słupki nagrobne. Na pozostałych mogiłach zachowały się 4 dalsze słupki, 12 drewnianych krzyży oraz dwa bardzo ciekawe drewniane nagrobki z pięcioma i czterema poprzecznymi ramionami. Ten ostatni typ nagrobka nie występuje już nigdzie indziej na terenie województwa lubelskiego.

W 1934 roku na cmentarz zostały przeniesione cmentarze wojenne: z Wólki Zawieprzyckiej (101 ekshumowanych ciał żołnierzy niemieckich) i Brzostówki (41 ciał żołnierzy niemieckich)

Pozostałości Zespołu Dworskiego

- rządcówka, z drugiej połowy XIX wieku
- stajnia, z XIX wieku
- spichlerz, z drugiej połowy XIX wieku, obecnie częściowo w ruinie
- park, z początku XVIII wieku, przekształcony w 1812.

Cmentarz wojenny w Nowej Woli. (Foto: UG Serniki)

Kapliczki przydrożne na terenie Gminy Serniki. (Foto: UG Serniki)

Gmina Firlej.....2

Gmina Kamionka.....9

Gmina Niedźwiada.....27

Gmina Kock.....15

Gmina Lubartów.....21

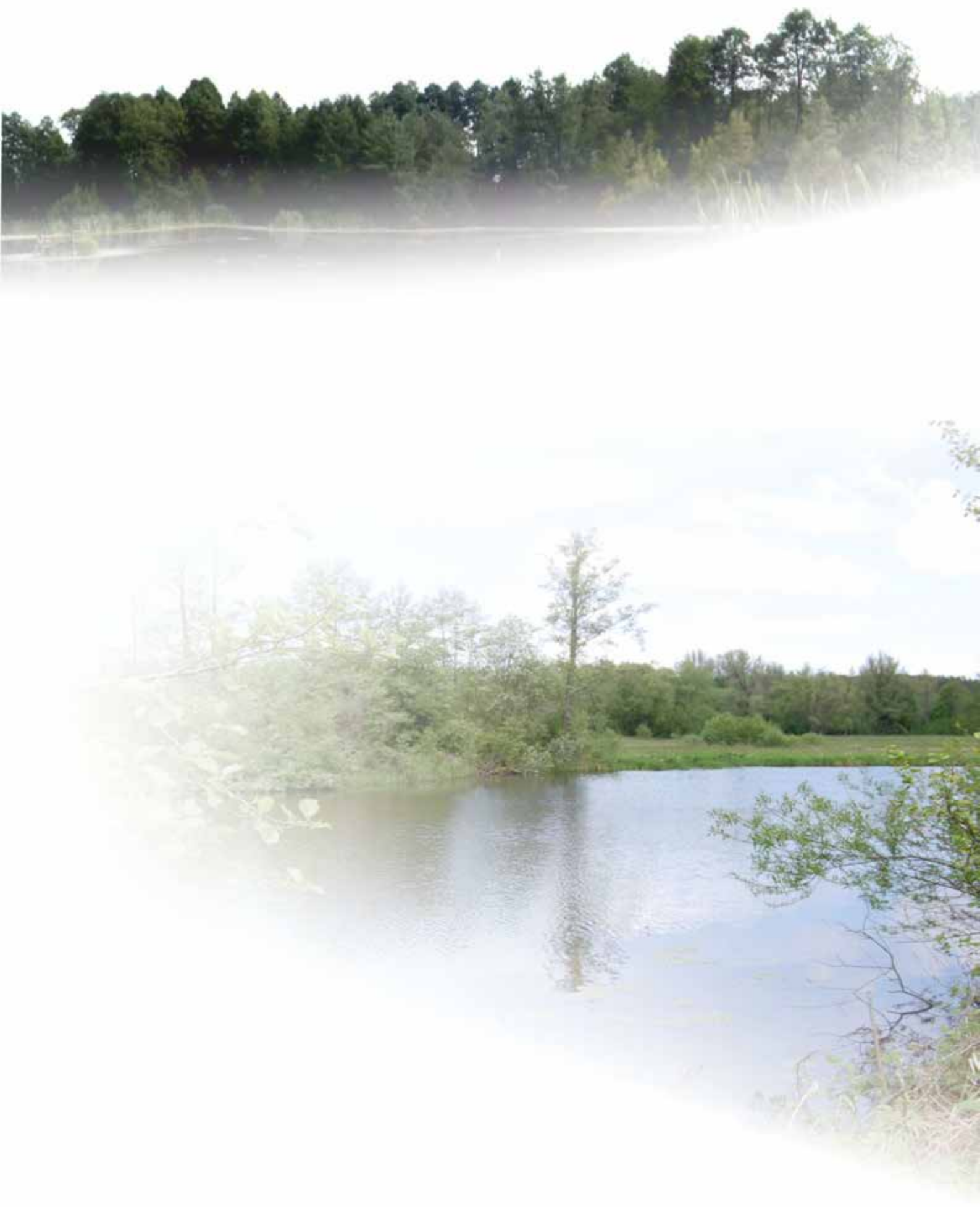
Gmina Ostrówek.....33

Gmina Serniki.....40

Fotografie na okładce:

1. Muzeum parafialne w Brzeźnicy Bychawskiej. (Foto: UG Niedźwiada)
2. Widok jeziora w Firleju z lotu ptaka. (Foto: GOSIR Firlej)
3. Kapela To i Owo z Kamionki. (Foto: Z. Sienkiewicz)
4. Zespół Rokiczanka z gm. Lubartów. (Foto: I. Bachonko)
5. Rancho Arka w Sernikach. (Foto: Rancho Arka)
6. Taras pałacu Jabłonowskich w Kocku. (Foto: P. Ciszewski)
7. Meandry Wieprza w gminie Ostrówek. (Foto: UG Ostrówek)
8. Ośrodek Wypoczynkowy Firlejowski Zakątek. (Foto: K. Hermaniuk)
9. Fasada ogrodowa Muzeum Zamoyskich w Kozłowie. (Foto: LGD)
10. Warsztaty plastyczne dla dzieci w Leszkowicach. (Foto: LGD)
11. Stajnia Stanka. Rekreacja i hipoterapia. (Foto: P. Świć)
12. Przystań kajakowa w Sernikach. (Foto: UG Serniki)
13. Zbiornik Kęsy Bożniewice. (Foto: UM Kock)
14. Zalew w Pałecznicy. (Foto: UG Niedźwiada)
15. Jezioro Firlej zimą. (Foto: A. Ważny)
16. Jezioro Firlej latem. (Foto: GOSIR Firlej)
17. Rancho Arka w Sernikach. (Foto: Rancho Arka)
18. Stajnia Stanka. Rekreacja i hipoterapia. (Foto: P. Świć)
19. Majówka rowerowa 2011. (Foto: T. Matwiejczyk)
20. Bieg Pierwiosnka w Leszkowicach. (Foto: UG Ostrówek)
21. Stajnia Stanka. Rekreacja i hipoterapia. (Foto: P. Świć)
22. Paintbol. (Foto: Tomi Kajaki Tomasz Jóźwiak)
23. Splyw kajakowy po Wieprzu. (Foto: K. Karczmarsz)

8

9

11

10

12

13

**Stowarzyszenie Lokalna Grupa Działania
„Doliną Wieprza i Leśnym Szlakiem”**

ul. Lubelska 18A, 21-100 Lubartów

tel/fax: +48 81 8545853

pocztą: info@lgdlubartow.org.pl

www.lgdlubartow.org.pl

(egzemplarz bezpłatny)

ISBN: 978-83-60696-70-5

14

Nadleśnictwo Lubartów wchodzi w skład Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, które jest przedsiębiorstwem samofinansującym się. Granice jednostki przebiegają na północ od Lublina, a swoim zasięgiem obejmują 13 481 ha, z czego 13 134 ha stanowią przepiękne lasy, bogate w różnorodną roślinność i zwierzyne. Prowadzimy szereg działań z zakresu ochrony przyrody. W 1958 roku na terenie Nadleśnictwa utworzono rezerwat przyrody „Kozie Góry” z okazałymi sędziwymi dębami. Obecnie zinventaryzowano 8 pomników przyrody i ponad 400 stanowisk rzadkich gatunków roślin i zwierząt.

W 2014 roku przypada jubileusz 90-lecia Lasów Państwowych. Z bogatą historią Nadleśnictwa jak również wieloma innymi cennymi informacjami nt. działalności firmy, specyfiki lasów, którymi zarządza oraz aktualnościami można zapoznać się na stronie Internetowej www.lublin.lasy.gov.pl/web/lubartow. Umieszczono tam również krótki film obrazujący pracę leśnika, wirtualny spacer po siedzibie nadleśnictwa i wybranych punktach w terenie oraz dane kontaktowe.

Lasy Nadleśnictwa Lubartów kuszą pięknymi krajobrazami, ciszą i spokojem oraz bogactwami runa leśnego, takimi jak grzyby i jagody, dlatego często goszczą okolicznych mieszkańców i turystów.

Młoda sówka. (Fot.: R. Gmyz)

Modylis. (Foto: W. Włosek)

Tablica przy ścieżce edukacyjnej „Koparina”. (Foto: E. Sadowska)

Daniel byk. (Foto: W. Włoszek)

W malowniczych Lasach Kozłowieckich znajduje się zabytkowa kwatera myśliwska Stary Tartak. Sąsiadujące lasy stanowią niezwykle bogatą w dziko żyjącą zwierzynę okolicę. W najbliższym otoczeniu można znaleźć stawy śródlęsne i szkółkę. Wszystko to sprawia, że kwatera stanowi atrakcyjną ofertę nie tylko dla myśliwych, ale także osób lubiących fotografię i miłośników przyrody. Zachęcam do korzystania z dobrodziejstw jakie niesie wypoczynek w lesie. Jesteśmy otwarci na współpracę, zarówno ze szkołami i stowarzyszeniami, jak i osobami prywatnymi.

Nadleśniczy

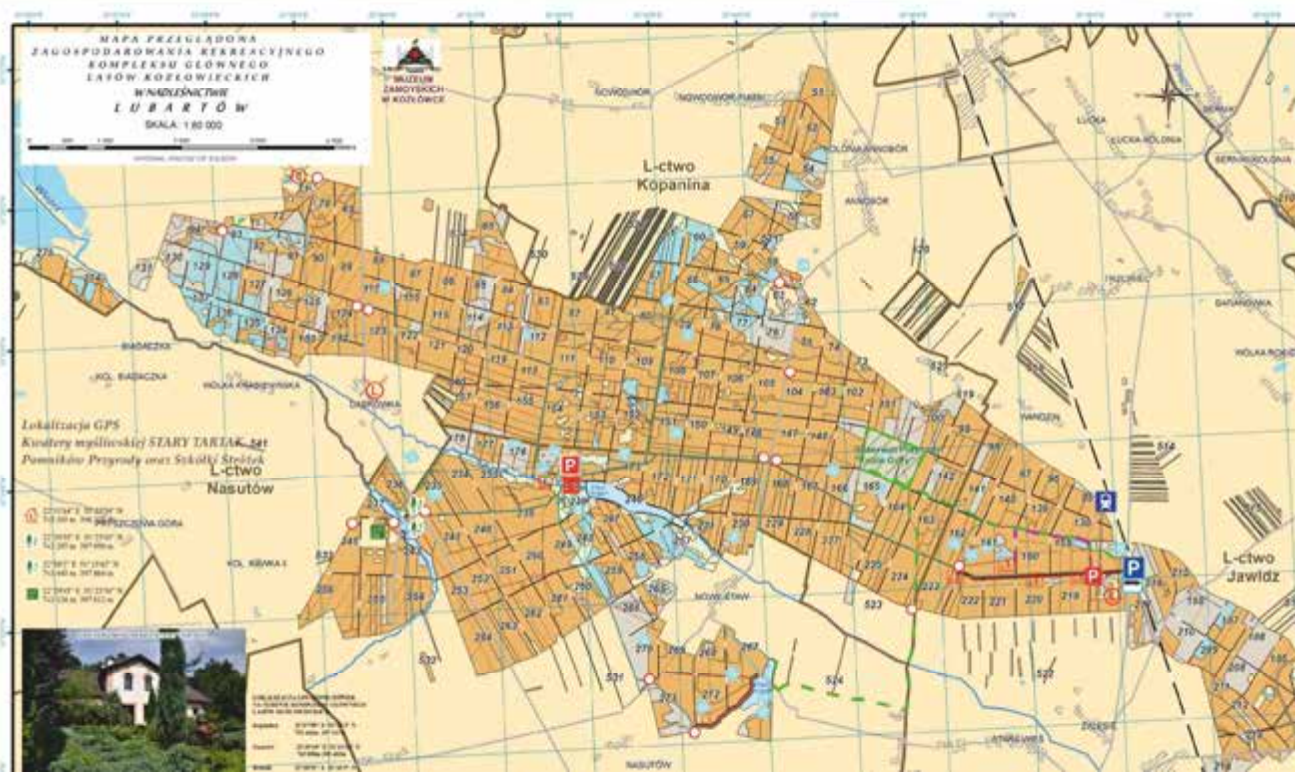
Piotr Kiszczyk

Siódma Nadleśnictwa – zbiory nadleśnictwa

Zapoczątkowanie „Leśnej Klasy” – stwórcy nasłuchiwa

Nadzwonienie Lubanie
informacje o możliwości zorganizowania
na terenie oddziału "Koparna" zajęć
edukacyjnych dla dzieci i młodzieży
zabiegów zdrowotnych, rekreacji, wypoczynku
niedzielnego i wakacji Story Telling.
Więcej informacji pod numerem telefonu:
(81) 855 23 14

CHWASIA

Na terenie Nadleśnictwa Lubartów powstanie się posiadani zaprzęgowcy i silnikowymi możliw jest wyłączenie p drógach publicznych i osiemna ulotekoponowych dróg wsiu.

Legenda

- [illegible]

Mapa turystyczna terenu LGD Doliną Wieprza i leśnym szlakiem.

LEGENDA

- szlaki piesze
- szlaki rowerowe
- trasy nordic walking
- szlak gen. Kleeberga
- szlaki rowerowe
- miejsca wodowania przystań kajakowa
- obszary chronione
- granice parku
- pomnik przyrody

- droga krajowa
- droga wojewódzka
- droga powiatowa, gminna
- kolej
- parking, stacja paliw
- Obiekty dziedzictwa kulturowego
- Kluby i obiekty sportowe
- Baza noclegowa i gastronomiczna
- baza Agroturystyka
- leśniczówka

- hotel
- punkt widokowy
- pole biwakowe
- stadnina koni
- Zabytki archeologiczne
- kościół
- poczta
- ośrodek zdrowia
- muzeum
- kopalnia piasku

Rejestr zabytków

- Kamionka. Biblioteka, dawny budynek szkoły, a wcześniej sądu grodzkiego
- Nowa Wola. Cmentarz z I wojny światowej
- Łucka. Zespół dworczy-pałacowy
- Syry. Pomiędzy wozami - w odkryciu niepodległości
- Sobolew - Kolonia. Cmentarz powstańcy
- Kock. Zespół pałacowy
- Firlej. Kościół Parafialny p.w. Przemienienia Pańskiego
- Dębica. Park dworski i stajnie dojazdowe
- Palecznica. Park dworski